

Dr. Vernon Coleman: Fakta, která by měl každý vědět o eutanazii

 necenzurovanapravda.cz/2024/11/dr-vernon-coleman-fakta-ktera-by-mel-kazdy-vedet-o-eutanazii

25 listopadu, 2024

Ve Velké Británii se nyní chystají schválit zákon o eutanazii, proti kterému protestuje stále více lidí s tím, jak se seznamují se zaváděním těchto zákonů jinde.

Všude je totiž scénář stejný: nejprve se tvrdí, že půjde jen o případy, kdy je pro velmi těžce nevyléčitelně nemocného člověka život utrpením. S tím souhlasí drtivá většina lidí.

Nicméně posléze se začnou možnosti eutanazie rozšiřovat, až dojdou do fáze, kdy je vnucována už i lidem, kteří nejsou těžce nemocní a o eutanazii nestojí.

Například v Kanadě už došla situace až tak daleko, že je eutanazie nabízena jako první a ne jako poslední možnost nejen těžce nemocným, ale i invalidům, dlouhodobě (avšak ne nevyléčitelně) nemocným, či lidem s psychickými problémy.

A nikdo neví, kam až může zajít. Padly už i návrhy, že by se měli nechat zabít příliš staří nebo dlouhodobě nemocní, kteří zatěžují zdravotní systém – a to bez ohledu na věk.

Také dr. Vernon Coleman tuší, kam tento zákon postupně směřuje...

1. Během karanténních opatření zavedených během falešné pandemie covidu byly pomocí směsi midazolamu a morfinu záměrně zabity tisíce starších lidí. To bylo údajně provedeno na „ochranu“ NHS, ale byla to předzvěst zavedení eutanazie v Británii.

2. Ve Spojeném království jsou k nemocným a postiženým pacientům běžně umisťována upozornění „Neresuscitovat“ (oznámení DNR), kdy je pacientovi vloženo oznámení DNR, že

pacient nebude léčen, pokud například dostane srdeční infarkt nebo se u něj rozvine infekce hrudníku.

Původním cílem oznámení DNR bylo vyhnout se opakovaným a traumatickým pokusům o záchranu života u pacientů, kteří umírali a skutečně jim nebylo pomoci. Dnes se oznámení DNR používají jako záminka k zabití nedostatkem léčby.

Nemocniční personál pravidelně lže pacientům a říká jim, že resuscitace jsou bolestivé. To nemusí být nutně pravda. Pomocí oznámení DNR jsou již zabíjeny tisíce pacientů.

3. Pokud bude v Británii schválen zákon o eutanazii, pravidla se brzy změni – vždy se změni. Bude nejistota, zda rodiče budou moci rozhodovat za své děti. Bude dětem dovoleno rozhodnout se zemřít?

Zruší soudy názory rodičů? Zdá se to pravděpodobné. V některých zemích je již dětem dovoleno rozhodnout se, že se zabijí. V zemích, kde již byla eutanazie zavedena, se parametry neustále mění, aby se stále více lidí mohlo nechat zabít.

4. Ve Francii se plánuje zavedení nové kategorie „domů s pečovatelskou službou,“ kam by lidé odcházeli zemřít. Jejich provoz bude levnější než provoz nemocnic.

5. Některé organizace, jako jsou náboženské organizace a Červený kříž, které mají etické principy protichůdné k eutanazii, by se dostaly do nemožné situace, kdyby byla eutanazie uzákoněna.

6. Zkušenosti s oznámeními DNR a v jiných zemích ukazují, že lidé (i zdraví) budou vydírání a vystaveni morálnímu, psychologickému a finančnímu nátlaku, aby je přesvědčili, aby se nechali zabít.

7. Ve Francii proti právu zdravotnických zařízení odmítnout eutanazii uvnitř svých zdí bojuje Asociace pour le Droit de Mourir dans la Dignité (přední francouzské sdružení pro eutanazii).

8. Zdá se, že ve Francii může být skupinám podporujícím eutanazii povoleno provozovat „centra péče“ (která by snad měla být popsána jako tábory smrti), kde by mohli být pacienti zabíjeni.

9. Zákaz zabíjení je základem lidských práv. Je to nedotknutelný princip mezinárodního práva. Tento princip byl znovu potvrzen po druhé světové válce poté, co byli lékaři v Norimberku odsouzeni za eutanazii postižených lidí.

Tato zásada nestanoví žádné výjimky z eutanazie. Proto je jakákoli eutanazie – i když je prezentována jako dobrovolná – porušením lidských práv. Evropská úmluva o lidských právech jasně říká, že „Nikdo nesmí být úmyslně zbaven života.“

10. Článek 6 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech uvádí, že „Každá lidská bytost má přirozené právo na život“. Dekriminalizace eutanazie porušuje zákaz zabíjení.

11. Jak ukazují zkušenosti z jiných zemí, po dekriminalizaci se praxe eutanazie stává nekontrolovatelnou a šíří se na úkor těch nejzranitelnějších, zejména zdravotně postižených, starých lidí, chudých a nezaměstnaných.

Dekriminalizace eutanazie tedy vede nejen k systematickému porušování lidských práv, ale také k mimořádně závažné kulturní a právní regresi.

12. Evropský soud pro lidská práva vydal dlouho očekávané rozhodnutí o otázkách konce života v přelomovém případě Karsai proti Maďarsku. Potvrzuje absenci práva na asistovanou sebevraždu.

Paliativní péče je prezentována a propagována jako „nezbytná pro zajištění důstojného konce života.“ Významný je rozsudek vyneseny dne 13. června 2024 Evropským soudem pro lidská práva.

Bývalý právník Evropského soudu trpící neurodegenerativní chorobou přišel obhájit svůj případ před soudci ve Štrasburku. Doufal, že ESLP po dlouhém vývoji své judikatury „konečně“ uzná právo na asistovanou sebevraždu podle Evropské úmluvy o lidských právech.

Soud tak neučinil, ale opatrně naznačil, obiter dictum, že by k tomuto kroku mohl přistoupit později, pokud by tato praxe byla legalizována významnou částí evropských států a akceptována mezinárodními etickými standardy.

ESLP se domnívá, že je příliš brzy na vytvoření práva na asistovanou sebevraždu; učinit tak by se rovnalo povinnosti 46 členských států Rady Evropy legalizovat tuto praxi.

Státy proto mohou nadále zakazovat eutanazii a asistovanou sebevraždu podle trestního práva ve svých vlastních zemích a mohou dokonce stíhat ty, kdo jsou do těchto praktik v zahraničí zapojeni, na jejich vlastních státních příslušnících.

13. Namísto podpory eutanazie Soud velmi jasně zdůraznil důležitost a nutnost vysoce kvalitní paliativní péče, včetně přístupu k účinné léčbě bolesti, kterou popsal jako „nezbytnou pro zajištění důstojného konce života.“

Tento případ je prvním případem, kdy soud kladl takový důraz na paliativní péči ve své judikatuře týkající se konce života a prezentoval ji jako spadající do pozitivních závazků států. Důraz soudu na paliativní péči je druhým významným příspěvkem tohoto rozsudku.

14. Je absurdní a nemorální dovolit politikům, aby rozhodli, že se lékaři a pacienti mohou dohodnout, aby ukončili život. Jakákoli legislativa umožňující eutanazii by byla v rozporu se základním právem na život.

15. V současné době může být lékárník, který připravuje nebo vydává smrtelnou látku pro potenciální sebevraždu, stíhán za spoluúčast na otravě. Skutečnost, že osoba souhlasí se svou otravou, nesnižuje závažnost trestného činu.

Zákonem o „konci života“ by vláda zavázala lékárníky ke spolupráci při eutanazii a asistovaných sebevraždách. Čin, za který lze v současné době uložit trest odnětí svobody, by se takovým zákonem stal pro lékárníky povinností. Jak budou lékárníci chráněni?

16. Pokud se eutanazie stane legální, mohou být lékaři, zdravotní sestry, lékárníci a další, kteří mají morální námitky, stále vystaveni tlaku, aby pomohli zabíjet lidi. Žádná chytrá formulace v parlamentním návrhu zákona to nezastaví o nic víc, než když se podaří zastavit vraždu zákony, které zakazují vraždu.

17. O eutanazii se vedla jen malá nebo žádná informovaná debata. Média jednoznačně podporují eutanazii, což je také postoj labouristické vlády. Stejně jako v případě covidu a vakcíny proti covidu se mohou vyjádřit pouze ti, kteří podporují stanovisko vlády.

Dr. Jack King, autor celosvětově nejprodávanější knihy o eutanazii, poslal kopie své knihy většině předních televizních stanic ve Spojeném království, ale nikdo s ním nechtěl udělat rozhovor.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 4 Průměrně: 5]